

75

A szakállviselés tilalmának visszavonása

1783. április 28

K i a d á s :

Scheiber Sándor, szerk., *Magyar-zsidó oklevéltár – Monumenta Hungariae Judaica*, XVIII (Budapest: A Magyar Izraeliták Országos Képvisellete, 1980), pp. 353–354, no. 651 (Sopron városi Tanács jegyzőkönyvéből, pp. *)

I r o d a l o m :

Bergl József, *A magyarországi zsidók története* (Kaposvár: Jeiteles Hermann, 1879), p. 72

3800. Prudentes ac circumspecti, nobis honorandi!

Siquidem judaei in regno Hungariae existentes pro benigna et paterna illa suae majestatis sacratissimae de eorum prolibus in futurum melius et pro publici ratione utilius efformandis, aliisque in eorum culturam et commoda factis regulationibus providentia, devotionem, gratiasque suas contestando unice id ab eadem summe-fata majestate sua sacratissima demisse exoraverint, ut ab inferenda circa deponendam barbam coactione dispensentur.

Hinc precibus eorum permota altifata sua majestas sacratissima clementer admittit, ut omnino mox per universum regnum publicum reddatur, eos nulla prorsus ratione cogendos esse, ut barbam suam deponere vel quoquo peculiari modo abradere debeant, verum per liberam eorum stet voluntatem illam deponendi vel porro gestandi. Casum in utrumque firmiter praecipiendo, quatenus quarumlibet jurisdictionum magistratus vigilantiam omnem adhibeant, imo serio publicant, ne praefati judaei ullas idcirco vel alias etiam molestias, vexasque pati debeant, imo si qui idcirco contravenire attentarent, in hos et tales pro ratione circumstantiarum suo modo animadvertatur.

Noverit igitur civicus hicce magistratus praeviam altissimam ordinationem caeseo-regiam illico publicam reddere et adequatam illius observantiam procurare. Datum ex consilio regio locumtenentiali Hungarico Posonii, die 28-a Aprilis anno 1783-o celebrato. Eorundem benevoli: comes Joannes Csaky m. p., Franciscus Skerlecz m. p., Ludovicus Boros m. p.

3800.¹ Tiszteletünkre méltó, bölcs és körültekintő polgárok!

Mivelhogy a Magyar Királyságban élő zsidók Ő szent Felségének az ő utódaiknak a jövőre nézve jobb és a közérdeket tekintve hasznosabb neveléséről, valamint egyéb, az ő életmódjukra és érdekeikre vonatkozó szabályozásokról való jóindulatú és atyai gondoskodásáért odaadó hálájukat kifejezvé, egyedül azt kérték alázatosan fent említett Ő szent Felségétől, hadd szabaduljanak meg a szakáll levágásával kapcsolatban velük szemben alkalmazható kényszerítől,

ezért, hajolva az ő könyörgéseikre, fent nevezett Ő szent Felsége kegyesen engedélyezi, hogy ezentúl az egész királyságban tétessék közhírré, hogy őket többé semmiféle módon nem szabad kényszeríteni, hogy szakállukat levágják vagy bármilyen különleges módon leborotválják, hanem múltják az ő szabad akaratukon,

---

¹ Latinból fordította Kopeczky Rita.

hogy levágják-e azt vagy továbbra is viselik. Mindkét esetre szilárdan előírjuk, hogy a tisztségviselők, legyenek bármilyen jogkörűek, a legnagyobb éberséget tanúsítsák, sőt komolyan hirdessék ki, hogy a fent említett zsidóknak ne kelljen semmiféle kellemetlenséget vagy zaklatást szenvedniük, sem ebből kifolyólag, sem másfélét; ha pedig egyesek ennek ellenszegülni merészelnének, ezek és az ilyenek ellen a körülményeket figyelembe véve a megfelelő módon lépjenek föl.

Azon legyen tehát az illetékes polgári tisztségviselő, hogy a fenti legmagasabb császári és királyi rendeletet azonnal tegye közhírré, és gondoskodjék megfelelő betartásáról.

Kiadta a magyar királyi Helytartótanács, Pozsonyban, 1783. április 28-án.

Közülük jóindulattal:

gróf Csáky János s. k.

Skerlecz Ferenc s. k.

Boros Lajos s. k.